

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **L. J.**, zastoupená Mgr. Vladimírem Soukupem, advokátem se sídlem Stodolní 835/17, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2016, č. j. OAM-665/ZA-ZA14-K01-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 12. 2016, č. j. 61Az 9/2016 – 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Vladimíru Soukupovi, advokátu se sídlem Stodolní 835/17, Ostrava, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 6. 12. 2016, č. j. 61Az 9/2016 - 46, zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2016, č. j. OAM-665/ZA-ZA14-K01-2015, kterým stěžovatelce nebyla udělena mezinárodní ochrana ve smyslu § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, ve které mimo jiné uvedla, že „*[p]odrobné kasační důvody, stížní body i důvody přijatelnosti, nechť rozvede právní zástupce, který mi v této věci bude ustanoven*“. Výslovně přitom požádala o ustanovení advokáta Mgr. Vladimíra Soukupa, který byl dle jejího tvrzení s projednávanou věcí seznámen.

[3] Nejvyšší správní soud z obsahu soudního spisu zjistil, že byl stěžovatelce zástupce Mgr. Vladimír Soukup, advokát, ustanoven již v řízení ve věci před krajským soudem, a to usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 5. 2016, č. j. 61Az 9/2016 – 41. V daném kontextu je proto nutné upozornit na § 35 odst. 8 věta poslední s. ř. s., která stanoví, že *zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti*. Zastoupení ustanoveným advokátem se tak neomezuje pouze na řízení před krajským soudem, ale trvá i v řízení o kasační stížnosti. Na tuto skutečnost byla stěžovatelka upozorněna přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2017, č. j. 2 Azs 354/2016 – 14.

[4] Jelikož kasační stížnost stěžovatelky neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byla stěžovatelka usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 Azs 354/2016 – 12, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána a čeho se kasační stížností domáhá. Současně byla poučena, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 13. 1. 2017. Zástupce stěžovatelky však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, přičemž ta marně uplynula dne 13. 2. 2017.

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

[7] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[8] V daném případě stěžovatelka k výzvě soudu (tj. k usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 Azs 354/2016 – 12) vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranila a ani včas nepožádala o prodloužení této lhůty.

[9] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, které brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

[11] Stěžovatelce byl usnesením krajského soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 61Az 9/2016 – 41, ustanoven zástupce Mgr. Vladimír Soukup, advokát se sídlem Stodolní 835/17, Ostrava. Nejvyšší správní soud konstatuje, že ze soudního spisu není patrný žádný úkon, který by bylo možné podřadit pod § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Nebylo tedy zjištěno, že by uvedenému zástupci vznikly v řízení jakékoliv náklady či nárok na odměnu za zastupování; zástupce v řízení o kasační stížnosti ani takové skutečnosti netvrdil. V daném případě tak Nejvyšší správní soud rozhodl, že se ustanovenému zástupci stěžovatelky odměna za zastupování nepřiznává, neboť na ni nevznikl nárok.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu